

העורך: אורי אבנרי עורך משנה: שלום כחן

עורך גרפי: דוש

עורך הסגנון: דב איתן

צילמי המערכת: רוני בר, דוד רובינר. חברי המערכת: מיכאל אלמן, יחיאל כשו, ניצה נבי, נורית לביא, רפאל סלע, איתמר עילם, יעקב צילי. סופרי חוץ: הווארד גורדון, מונטי נייקובס נכריאל דנוו, סלים מנצור.

מ"ל: העולם הזה בע"מ; מודפס בדפוס ישראל בע"מ; הפצה: פלם בע"מ

השבועון המצויר לאיפורמציה המערכת והמנהלה: רח' נליקסון 8, תל-אביב (ליד תיאטרון "אהל") ת.ד. 136, מ.ל. (זמני) 60785

איילת ירי

מכתבים

אישה השנה

בחירת אישה השנה הוא רעיון מוצלח. לדעתי לא יכול להיות כל ספק ביהם למועמד הראשון: דוד בן-גוריון.

דוד ברקוביץ, תל-אביב. האני אמין אף הוסיני, שרצה את המלך עבד אללה ובואת מנע בעד ממשלתנו לעשות שלום שיפקיר לנצח את רוב שטחיה את ארץ-ישראל. יצחק אביבי, שכונת התקווה ד"ר אמיל שמוראק, שהיה לו העז לנלות את השחיתות הנוראה במנגנון המוכנות, ושנפל קרבן לקנוניה של האשמים.

מרים רובינשטיין, חיפה. פכלו פיקאסו, שצייר את יונת-השלום ועור בואת ליצור חזית עצומה של אנשים שוחררי-שלום ולמנוע את זועמתיה של מלחמת-עולם שתהרוס את כל אשר נבנה בארץ בשלושים השנים האחרונות.

יצחק כץ, תל-אביב

המלצר אלפרד מילר

אחרי שראיתי בהעולם הזה (724) את התנובות הראשונות בענין המלצר אלפרד מילר, חושב אני לחובתי להעיר כי אין כאן מקום לנרבות המשפלות את כבוד האדם, אלא יש מקום להילחם לזכותו של האדם. הוא צריך לקבל את מניע לו, את הצדק, ולכן אני מציע להעולם הזה שאם ברצוני כם להילחם בכנות לזכות האדם ולא לעורך דת מים המכאים לירי עזרה סוציאלי, עליכם לעזר דוד לו בהנשת תביעה משפטית נגד אייזנרד נליק ודרישת פיצויים עבור כל הנזק שגרם על ידי השמצת שם אדם, וירע כי אין הסקרות בארץ. בטוח אני שימצאו בין קוראי העולם הזה אנשים המרי כיום לתרום להוצאות המשפטיות והעסקת עורך דין.

מנחם הפנר, ירושלים. בענין החקירה אשר התנהלה נגד מר אלפרד מילר, ברצוני לתקן פרט עובדתי, והוא — כי האיש נמצא במעצר מיום 14.11.50 ועד 28.11.50, היינו תשעה ימים, ולא שבועה חודשים תמימים.

משטרת ישראל, המטה הארצי העולם הזה מתנצל על הטעות. לא המעצב כי אם החקירה נמשכה שבועה חודשים.

אנשי חיפה. ברצוני להפנות את תשומת לבכם לעובדה שצי ריכזם לכתוב על אישה חיפה כחיפוני. ולא כפי שהנכם נוהגים לכתוב "חיפא". כבר בחלמור כתוב: "...חיפני לא ישא את כפיו". כמו כן מסופר על יהודה הנשיא שהיה לו עבד חיפני. יהודה ציציקס, חיפה

אין העולם הזה עבד לטנגון התלמוד. חיי פאי מצלצל לו יותר.

ארוחתו של סטאלין. בהעולם הזה (721) פרסמתם את תפריטו של המרשאל סטאלין. האם עורך מדור אנשים זכה להיות בין המוזמנים? הוא מסר תיאור כה



מפורט על המאכלים והמשקאות, הנורם ממש לנדינו התיאבון עד גיחה הרירי מפות הקוראים. שמואל רובין, תל-אביב העורך לעצרו טוס הוומן. אולט היו חוד מנים לרוב שאספו פרטים אלה שהתפרסמו בתנונות העולם.

טרמפ. הדעות הטרמפיים מתה בארצנו. אינכם מכירים את נפש נהגנו. לא שפן הסיון היה ממין זכר, אלא היה מניע ממטולה לאילת אפילו ב-200 שעות.

גדעון הגרי, מסמיה החדשה. אולי הפתרון הוא להרבות בתן רשיונות נהיגה לגבירות.

במו עיני

עדות

"איזו עיר נהדרת פאריס!" נאנח בור' גני תל-אביבי בבאר שברחוב הירוק, שם אוכלים ב- זול, שותים בשי- פני וישנים חנם. "מנין לך?"



שאלוהו ידידו, שמעמדו לידו. "הי- אס היית שם?" "לא אני, הו- זה האיש, אף- בתי חזרה משם זה עתה, והיא טיפרה לי." הקורא א. ג., מתל-אביב, זוכה בפרס של לירה אחת, עם איחולים לבכיים לשנה החדשה ובתקווה שתהיה לו ההזדמנות לבדוק את הדבר בעצמו.

מיפטר ריים בא העיריה

כאחד מפועלי פיוזריטוריו אני מוצא לנחוץ ל- העיר כמה הערות למאמרכם (העולם הזה 723). אמנם הנובא כמה מן הארנונים הבאים מאמריקה במכונות, כפי שזרחה בצילום, אך בדרך כלל באים הארנונים ברכבת. אין המכונות המוכנות נארות שנית, אלא הן נשלחות כפי שהן בעיר רומן.

המנוע אינו מורכב על פרט אחר, וכן אינו מועבר לסרט מנביל אשר עליו מורכבות נופי המכונות. המנוע עצמו מורכב על שאסוי, הכיר לל את המנוע, ולא להופך. הני מתפלל מאר מדוע הושמט שמו של מר אילון, שותפו של מר פרידמן במפעל, שלוכותו יש לוקוח לא פחות את רעיון הקמתו ומימושו. ובאשר ל"חחן", מר ריים, הריני מוצא שההיוור מויה הנה הוקרה נאה לאיש אשר פעלו ואישיותו עורו בהרכב לקידום המפעל החדש.

אליעזר שרייבר, חיפה. זו הפעם הראשונה שאני קורא בהעולם הזה ריפורטז'ה חיובית על המדינה. המשכיו בדרך זו. העולם הזה אינו כותב לחיוב או לשלילה על המדינה. הוא כותב על בני אדם ומאיר רעות.

משיכת שחקנים

בהעולם הזה (721) פרסמתם במדור הספורט רשימה תחת הכותרת "נהייה או קפריסין?" ברצוננו להעמידכם על אי הירוק והנוק שדיעה כזו עלולה לגרום לנו. הפועל חיפה לא יאלץ לוותר על טיבור נוימן במסעו לקפריסין, לידעת- כם.

פרסום הפסקה האחרונה בידיעה כמה כבר צאת דיבה והכתמת שמו הטוב של הפועל חיפה. הפועל חיפה לא משך אינו שחקני קבוצת אחד רות על ידי סידורי שיכון ועבודה, ורחוק מלדגול בשיטות נפסדות כגון אלה.

זיוה

כרשימה של שער העולם הזה (723) מצאתי דבר מפליא שאינו יכול לעבור עליו בשתיקה. זו הפעם הראשונה שאני קורא שהנוער בארץ מן ענין בפוליטיקה ובמוסיקה, ואינו מתעניין בס' פורט ובבילויים. אין זה נכון, כי בו בוסף שה- בלויים אצל הנוער האמריקאי הם בדרך כלל בבתי קפה, קברטים וקולנוע, אצל רוב הנוער בארץ בילוי פירושו מתנה, מסע, טיול או שיט. יעקב ויסמונסקי, רמת-יצחק

הקורא ויסמונסקי מפרזי. כמה בני נוער בגיל 18-20, למשל, מבליים במחנות, מס' עות, טיולים ושייט?

כבודה של תמונת השער במקומה מונה, אך המאמר הקצר המלחה אותה יש לקבלו בהסתמיות. אם היחסים שבין לבניה מצוינים בנרות, הרי צדקה זיה, כי כאמריקה זאטוטים וילדות בניג 14 הנם כבר "מבוגרים". היודעת זיה כי בחור או בחורה בישראל או באירופה בניג 22-24 הנו אדם שעבר בעיות ונסיגות חיים אשר הנוער האמריקאי לא ירעז?

נערות יפות יש להן מחורים רבים, פחות יפות פחות מחורים, ובואת אין הבדל בין ישראל, אר- צות-הברית או ארץ אחרת. אלא שבאזרחות-הברית יש עורף של נערות ובישראל — מחסור (כאן תצטרך זיה להחזיק שני פנקסים לרשום פנישות). לא כל יום הוא פורים! נעדרה האמריקאית, ואין היא טובעת בים של פנישות ורומנסים; פנקס הרשום מחוקקת הן לשם רשום אשה על רעותה ול- שם הפנת מפורטות.

תצא נא זיה לנלות בארץ ותהנה ממילוינים של פנישות, אך למען השם (לא למעני, אני כבר נשוו) בלי פנקסי רשום, כי בלאו הכי סובלים אנו פה מעורף של פנקסים; פנקס מוונות, פנקס מלבושים, תעורות זהות, תעורות התיצבות, פנקס מלואים, מפלנה.

שמואל רחביה, ירושלים

השער

איש השנה של תשי"א אינו מדינאי. ראשי המפלגות וחבריהן לא התעלו מעל ליום הקטנות שלהם, לא התגברו על חיכוכיהם הפנימיים, שנאותיהם ההדדיות, למאמץ אחד גדול של בניין.

איש השנה של תשי"א אינו סופר, מחזאי או אמן. בין עשרות הספרים למיניהם, רחיים ספסוטי הבל, בן מספר המתוות והיצירות המקוריות, לא בלט דבר מיוחד, לא שגאה בריאה חדשה.

איש השנה של תשי"א הוא האדם המסמל את המהפכה האמתית בחיי המדינה: העולה המיליון שהגיע לארץ ישראל מאז כיבוש הארץ מירי התורכים; איש השנה של תשי"א הוא העולה השבע מאות אלף לישראל, הבא ארצה השבוע; איש השנה של תשי"א הוא כל אורח שני במדינה — שעלה אליה אחר ה' באייר תשי"ה.

מנו לטפשים. חסרונן של דבר זה — הוא הקו השחור האמתי בתמונה. הכסיפה אליו — קרן האור הבורקת מבעד לעננים.

בראשית המלחמה פעמה במיטב הנוער, גם במיטב השכבות הבורגנות, פועלים ובורגנים כאחד, הנכונות להתנדב. חיילים התחרו ביני-הם על תפקידים מסוכנים יותר, בנימייחידים מאנו להשתמש בזכותם לחזור לעורף. פוע- לים עבדו כסופס נוספות במפעלי נשק, בעלי-הון נתנו כספם למאמץ-הגנה מעט-סיכויים, במקום להבריחו לחוץ לארץ.

כיום רגילים לסכם רוח זו בשם הפלמ"ח. הפלי- המיל לא היה יחיד, רק הסמל הבלוט ביותר ל- דבר כללי כמעט, משותף לכל. הוא יכול היה לה- פוך סמל למדינה עקמה במלחמה. מדינת-הפלמ"ח, אך באמצע המלחמה באה סימסה חדשה: "אני כורדי". ה"כורדי" הא- דם הממלא רק פקודה, משתדל להשתמש גם מ- נה. הטענה: עתה, כש- קמה המדינה, תלפו ימי-ההתנדבות הרומנטית.

עתה יש ממשלה, ועל המשלה לתת פקודות, ומי שאינו מקבל פקודה, בל יזוז ממקומו אלא לטובת עצמו.

קם מחנה שלם של "כורדים" — אלה שבזו ל"רומנטיקה", אלה שהיו "אנשי מצי- אות", אלה שדאגו כי יישכח העבר והאדם המענין, היכן היה האיש בשעה שנקרא למ- לא את חובתו העליונה. אופנה חדשה הש- תלטה במדינה: האדם חזל לתבוע מעצמו, חיכה לצד מבוהה, חזל לתת כסף בלי פקודה של שלטונות המס, ולרוב עקף גם אותה. חובשי כובעי-הגרם היו מגוהכים בעיני עצמם והאחרים. הפלמ"ח הפך סמל להתנצחות מפ- לגתית המחוללת כל קודש.

הכורדים השתלטו. ובמקום מדינת-הפלמ"ח קמה — כורדיסטן.

רבים מאותם שלא היו כורדים נשארז בשדה הקרב. שמותיהם מופיעים בעתונים במדועות-אזכרה במסגרות שחורות, והאזרח הרגיל עובר עליהם בבמט אישי. אולם רבים נשארז בחיים. עוד מחנם גדול. ירטנו כיום כאשר ירטנו, יחלמו על היתרי-ציאה כאשר יחלמו, יתפארו כאשר יתפארו בניסיונם להר- ויח יותר, לעבוד פחות. הם חיים. ואם יגע בהם מטה-הקסמים של רות-פרצים חדשה, יקומו כאשר קמו שכקראה להם רות-הגר- והשאלה היא: היכן מטה-הקסמים? לא זה המבטיח חיי נוחות בלי מאמץ, מקרר השמלי בלי עבודה, זהב מזויף או בטחון מדומה. אלא מטה-הקסמים שיוביל אותנו, בדרך של יציה וקרבנות ואולי רעב, לקראת חיים חד- שים של הגשמה ויצירה.

הוא לא ימצא בנוסחאות מאובקות, לקר- חות מספרי אידיאולוגיה עבי כרס. הוא לא ימצא בפרוודורים של התנצחות מפלגתית מרופשת, לא בנאומים של אנשים רמי-מעלה, לא בקונגרסים ולא במיסדרים מב- ריקים.

הוא ימצא, אם ימצא, בלבו של האדם האפור. הוא לא נמצא בתשי"א. אולי ימצא בתשי"ב. והוא הדבר אשר אנו מאחלים לך, הקורא עתון זה, בעיר, בכפר, או מעבר לים, כבואנו לכרכך בברכת שנה טובה.

העולם הזה